

— זוהר תהלים —

אֶת תְּשׁוּקַת הָאָדָם. אַךְ כִּף לְנָשִׁים הֵם  
נִרְאִים כְּגִבְרִים, וְאֵלּוּ נִקְרְאוּת רְעָה וְנִגְע,  
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ  
רְעָה וְנִגְע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ. וְאֵלּוּ נִקְרְאוּת  
רוּחוֹת תַּחְתּוֹנוֹת לְמִטָּה, שְׂיוּצָאוֹת מִתּוֹךְ  
שְׁלֵהֶבֶת הָאֵשׁ. שְׁכַשְׁנוּסְעוֹת הַרוּחוֹת  
הֵלְלוּ שְׁלִמְעֵלָה שְׁבִתוֹךָ הַהִיכֵל הַזֶּה,  
יוּצָאוֹת שְׁתֵּי שְׁלֵהֶבוֹת אֵשׁ, וְאֵלּוּ טְסוֹת  
בְּעוֹלָם, וְאֵלּוּ נַעֲשׂוּ שְׁתֵּי רוּחוֹת כְּפִי  
שְׁאֲמַרְנּוּ, וְהַכֵּל בְּצַד הַטְּמֵאָה הַזֶּה. אֲשֶׁרִי  
הַצְדִּיקִים שֶׁנִּמְנָעִים מֵהַצְדִּידִים הֵלְלוּ  
וְנִשְׁמְרִים מֵהֶם, וְעַל זֶה כְּתוּב, (משלי ז)  
לְשִׁמְרֶךָ מֵאֲשֶׁה זָרָה וְגו'.

מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה פָּרַשׁ אָדָם מֵאֲשֵׁתוֹ וְלֹא  
הָיָה מוֹלִיד מִשְׁהָרֵג קִינן אֶת הַבֵּל

**לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רְעָה וְגו' (צא, יא):** [זוהר ח"ג  
פ' אחרי מות (דף ע"ו:)] עֲרוֹת אַחוֹת אֲבִיךָ  
לֹא תִגְלֶה. רַבִּי חִיָּיא פִּתַּח, וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח  
אֶת אַחֲתוֹ בֵּת אֲבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת  
עֲרוֹתָהּ וְגו'. שֶׁם שְׁנֵינּוּ, מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה  
פָּרַשׁ אָדָם מֵאֲשֵׁתוֹ וְלֹא הָיָה מוֹלִיד.  
מִשְׁהָרֵג קִינן אֶת הַבֵּל לֹא רְעָה אָדָם לְהַזְדַּוֵּג  
עִם אֲשֵׁתוֹ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִשְׁעָה שֶׁנִּגְזְרָה  
עָלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם מֵיְתָה. אָמַר, לָמָּה אָנִי  
אוֹלִיד לְבִהְלָה? מִיָּד פָּרַשׁ מֵאֲשֵׁתוֹ. וּשְׁתֵּי  
רוּחוֹת נִקְבוֹת הֵיוּ בָאוֹת וּמְזַדְּוֹגוֹת עִמּוֹ  
וְהוֹלִידוּ. וְאוֹתָם שְׁהוֹלִידוּ הֵיוּ הַמְזִיקִים  
שֶׁל הָעוֹלָם, וְנִקְרְאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, וְאֵלָּה  
מְסִיתִים בְּנֵי אָדָם וְשׁוֹרִים בְּפִתַּח הַבַּיִת  
וּבְבוֹרוֹת וּבְכַתֵּי הַכֶּסֶף. וְעַל כֵּן בֵּן אָדָם  
שֶׁנִּמְצָא בְּפִתַּח בֵּיתוֹ הֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שְׂדֵי  
בְּכַתְרֵים עֲלֵיוֹנִים, כְּלָם בּוֹרְחִים וּמִתְרַחֲקִים

כִּף, הוּא אֵינּוּ בְּרִשׁוֹת הָאָדָם? אֵלָּא אִם  
כְּתוּב וְלֹא יַעֲזֹבֵנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכַל מִמֶּנּוּ -  
הֵינּוּ אוֹמְרִים כִּף. אֵלָּא (כתוב) וְלֹא  
יִשְׁלִיטֵנוּ, שְׁבִגְלָל שְׁהָאֱמִין לְאוֹתָהּ רְעָה  
וְאִחְזוּ בָּהּ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִשְׁלִיטוּ  
עָלֶיהָ לְשִׁכְרָה תַּחְתּוֹ עַל שֶׁהוּא רְעָה בָּהּ  
וְאִחְזוּ אוֹתָהּ. וְכָל דְּרָכָיו כְּמוֹ גּוֹסֵס, שְׁלֹא  
אוֹכֵל וְלֹא שׁוֹתָהּ וְלֹא מִתְקַרֵּב לְמִמּוֹנוֹ וְלֹא  
מוֹצִיא מִמֶּנּוּ, וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ עַד אוֹתוֹ יוֹם  
שֶׁיֵּצֵא מִן הָעוֹלָם, וְיָבֵא אַחַר וְיִטַּל אוֹתוֹ,  
שֶׁהוּא בְּעָלָיו.

וּשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ צוּחַ וְאוֹמֵר, (שם ה) עֲשֹׂר  
שְׁמוֹר לְבַעְלָיו לְרַעְתּוֹ. מִי זֶה  
בְּעָלָיו? זֶה הָאֲחֵר שִׁיּוֹרֵשׁ אוֹתוֹ. וְלָמָּה זֶה  
זָכָה לְהִיּוֹת בְּעָלָיו שֶׁל אוֹתוֹ הָעֲשֹׂר? מִשׁוּם  
שֶׁזֶה הָאֱמִין לְאוֹתָהּ רְעָה וְהִתְרַצָּה בָּהּ [זהו  
שְׁכָתוֹב לְרַעְתּוֹ, בְּשִׁבִיל אוֹתָהּ רַעָה] וְדָבַק בָּהּ,  
וְלִכְּנֵן הָאֲחֵר הַזֶּה שְׁלֹא נִדְבַק בְּאוֹתָהּ רְעָה,  
זָכָה [זהו] לְהִיּוֹת הַבְּעָלִים שֶׁל אוֹתוֹ הָעֲשֹׂר.  
זֶהוּ שְׁכָתוֹב לְרַעְתּוֹ, כְּלוֹמֵר, מִשׁוּם רַעְתּוֹ  
שֶׁהָיָה נִדְבַק בָּהּ, הַרְוִיחַ לוֹ זֶה.

מֵהַהִיכֵל הַזֶּה יוּצָאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת  
שְׁמֵתֵהֶפְכוֹת לְפַעְעִמִּים לְגִבְרִים וְלְפַעְעִמִּים  
לְנָשִׁים וְאֵלּוּ הוֹלְכִים וּמְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם  
בְּאוֹר

**לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רְעָה וְגו' (צא, יא):** [זוהר  
ח"ב פ' פקודי (דף ע"ט:)] מֵהַהִיכֵל הַזֶּה  
יוּצָאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת שְׁמֵתֵהֶפְכוֹת לְפַעְעִמִּים  
לְגִבְרִים וְלְפַעְעִמִּים לְנָשִׁים, וְאֵלּוּ הוֹלְכִים  
וּמְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם בְּאוֹר, וְצוּחִקִים עִם  
אֲנָשִׁים בְּתוֹךְ הַחֲלוּם, וְנִרְאִים לְגִבְרִים  
כְּמוֹ נָשִׁים יָפוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם, וְנוֹטְלִים